

Yargıtay 6. HD E.2025/4041 K.2026/476 (11.02.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

6. Hukuk Dairesi 2025/4041 E. , 2026/476 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 45. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/851 E., 2025/1049 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 9. Asliye Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2021/420 E., 2025/77 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekilleri tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle;..... İcra Dairesi'nin 2017/17505 E. sayılı genel iflas yoluyla takibin, davalı'nin aynı şirketler grubu içinde yer alan ve kefil olduğu borcun, asıl borçlusu olan ... Dokuma Boya İplik San. ve Tic. A.Ş. tarafından ödenmemesi sebebiyle ikame edildiğini, müvekkili Turizm ve İnşaat A.Ş. ile dava dışı Dokuma Boya İplik San. ve Tic. A.Ş. arasında Noterliğinin 30.04.2013 tarih ve ... yevmiye no.lu "Düzenleme Şeklinde Satış Vaadi Sözleşmesi" akdedildiğini, sözleşmenin teminatı olarak davacı lehine ipotek de tesis edildiğini, devamında iş bu sözleşmeye göre devri gereken taşınmazların bedeli olan 6.000.000,00 USD davacı tarafından ödenmesine rağmen dava dışı şirket tarafından kat irtifakı tesis edilerek devrin gerçekleşmediğini, bunun üzerine ödemenin faiz ve sözleşmede kararlaştırılan cezai şart ile birlikte ödenmesi konusunda dava dışı şirket ile anlaşıldığını, ancak kısmi bir ödeme yapılmasına rağmen kararlaştırılan bedelin tamamının ödenmediğini, ilerleyen süreçte müvekkili şirket ile asıl borçlu ... Dokuma Boya İplik San. ve Tic. A.Ş. ve müşterek borçlu müteselsil kefil olmayı kabul eden davalı arasında 11.10.2016 tarihli Borç Kabul ve Teminat Sözleşmesi akdedildiğini, bu sözleşme ile borçlu ... Dokuma Boya İplik San. ve Tic. A.Ş.'nin faiz, cezaî şart ve diğer alacaklar hariç ve saklı olmak üzere 5.030.820,00 ABD Doları tutarındaki borcun varlığını kayıtsız ve şartsız bir şekilde kabul ve ikrar ettiğini ve daha önce üçüncü şahıs sıfatıyla ipotek veren davalı'nin de 5.030.820,00 ABD Doları tutarındaki borç için müşterek borçlu ve müteselsil kefil olduğunu, Borç Kabul ve Teminat Sözleşmesinin yapılmasından sonra asıl borçlu şirket tarafından borcun ödenmediğini ve bunun üzerine müvekkili şirket tarafından ipoteklerin paraya çevrilmesi yoluyla takipler başlatıldığını ve ipotek limitleri dışında kalan bakiye alacağın (2.738.016,74 ABD Doları) tahsili amacıyla İstanbul 2. İcra Dairesi'nin 2017/13203 E. sayılı dosyasıyla başlangıçta gerek asıl borçlu şirket, gerekse müşterek borçlu ve müteselsil kefil olan davalı şirket aleyhine genel haciz yoluyla takip başlatıldığını, daha sonra bu genel haciz yoluyla takibin İİK'nun 43. maddesi uyarınca iflas yoluyla takibe dönüştürüldüğünü, iki takip borçlusu bulunduğundan dosyanın tefrik edilerek ve her bir borçlu için ayrı ayrı dosyalardan olmak üzere iflas ödeme emirlerinin gönderildiğini, müşterek borçlu müteselsil kefil davalı ...'ne İstanbul 2. İcra Dairesi'nin 2017/17515 E. sayılı iflâs takibinden ödeme emri tebliğ edildiğini ve davalı şirketin takibe haksız ve hukuka aykırı olarak itiraz etmesi üzerine iş bu iflas davasının ikame edildiğini belirterek, müvekkili tarafından borçlu Yatırım Holding A.Ş. aleyhine İstanbul 2. İcra Dairesi'nin 2017/17515 E. sayılı dosyasıyla ikame edilen genel iflas yoluyla icra takibine davalı şirketin haksız itirazının kaldırılarak, İİK'nın 158. maddesi doğrultusunda iflas talebinin ilanını, depo

kararı oluşturulmasını ve takip konusu borcun ve ferilerinin depo edilmemesi halinde borçlu şirketin iflasının açılmasına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; müvekkili aleyhine açılan söz konusu davanın gayrimenkul satış vaadine dayalı bir sözleşme kapsamında kurulan hukuki bir ilişkiye dayandığını, dolayısıyla söz konusu gayrimenkul satış vaadi kapsamında kalmasından ötürü, doğrudan müvekkilinin aleyhine iflas davası açılmasının hukuka aykırı olduğunu, satış vaadi sözleşmesi kapsamında müvekkilinin hukuki durumunun yargılamaya bağlı olduğu için yargılama neticesinde hukuki durumu netleşmeden aleyhine söz konusu takibin yapılmasının yasaya aykırı olduğunu, davacı tarafından aynı hukuki olay nedeni ile aynı zamanda ipoteğin paraya çevrilmesi yolu ile takiplerin yapıldığını ve bu takiplere itirazların taraflarınca yapıldığını, halen daha davaların derdest vaziyette olduğunu, müvekkili şirketin hiçbir zaman iflas halinde olmadığını, aktiflerinin her zaman pasiflerinden fazla olduğunu, ticari ve ekonomik bütünlüğü ile aktif bir ticari şirketi konumunda olduğunu belirtmiş, davalı vekili cevap dilekçesinin ıslahı yönünde sunmuş olduğu 25.12.2019 tarihli dilekçesi ile; 11.10.2016 tarihli kefaletin, TBK'nın 583. maddesinin emredici hükmüne açıkça aykırı olmakla, bu kapsamda müvekkilin şirketin sorumlu tutulamayacağını, taraflar arasında akdedilen kefalet sözleşmesinin TBK'nın 583. maddesi kapsamında belirlenen geçerlilik şartlarına açıkça aykırı olduğunu, uyuşmazlığa konu kefalet sözleşmesinin bu şartlara uymadığını, kefalet bedelinin ve tarihin kefil tarafından yazılmadığını, bilgisayar çıktısı olduğunun sabit olduğunu, davacının geçersiz kefaletle dayalı kötü niyetli şekilde ikame ettiği işbu davanın reddi gerektiğini, taraflar arasında akdedilen kefalet sözleşmesinin dava dışı şirket ile davacı arasında akdedilen gayrimenkul satış vaadi sözleşmesinin eki niteliğinde olduğunu ve yeni yükümlülükler getirdiğinden bağlı olduğu sözleşmenin şekil şartına tabi olduğunu, dolayısıyla resmi yazılı şekilde noterde yapılmasının geçerlilik şartı olduğunu, bu bakımdan da geçerlilik şartı yerine getirilmeyen geçersiz sözleşme nedeniyle davacının hak iddia edemeyeceğini belirterek davanın reddini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile 6.000.000 USD'lik avans ödemesinin 2013 yılında yapıldığı, davalı şirket adresinde ilgili yıllara ait ticari defter ve belgelerin mevcut olmadığı, eski yönetimin yeni yönetime ticari defterlerini teslim etmediğinin izah edildiği, bu nedenle davalı şirketin ticari defterleri ve avans ödemesine dayanak belgelerin incelenemediği, asıl borçlu şirketin ticari defter ve belgelerinin incelenmesi için Bursa 1. Asliye Ticaret Mahkemesine yazılan talimata verilen cevapta; inceleme için defter ve kayıtların ibraz edilmediğinden inceleme yapılamadığı, ancak KAP'a yapılan bildirimler ve bilirkişi raporuna göre; davalı ...'nin 01.01.2013-31.12.2013 dönemi faaliyet raporlarında ...'nın 27.06.2012-09.05.2013 tarihleri arası şirketin Yönetim Kurulu Başkanı olduğu, davalı ...'nin 31.12.2013 tarihi itibarıyla dava dışı ... şirketinde %99,90 oranın pay sahibi olduğunun görüldüğü, ... ve Bağlı Ortaklıklarının 30... tarihinde Sona Eren Ara Hesap Dönemine ait Konsolide Finansal Tablolara İlişkin Dipnotlarında dava dışı ... Şirketine ilişkin bilgilerin mevcut olduğunun görüldüğü, ...Yatırım Holding A.Ş. ve Bağlı Ortaklıkları 31.12.2016 tarihinde Sona Eren Hesap Dönemine Ait Konsolide Finansal Bilgilere İlişkin Bağımsız Denetçi Raporunun "Konsolidasyon Kapsamında Alınan Bağlı Ortaklıklar" başlıklı 4.4.1 maddesinde 31.12.2016 tarihi itibarıyla davalı ...'nin dava dışı ... Dokuma, Boya, İplik San. ve Tic. A.Ş.'de %99,94 oranında pay sahibi olduğunun görüldüğü, davalı ...Ş. tarafından KAP'a bildirilen Özel Durum Açıklamalarında, dava dışı ... şirketi ile davacı Turizm şirketi arasındaki ilişkinin akıbetine ilişkin bildirimlerde bulunduğu hususları birlikte değerlendirildiğinde; davalı ... ile dava dışı ... Dokuma Boya İplik San. ve Tic. A.Ş. arasında ortaklık yapısı bakımından hakim şirket-bağlı şirket ilişkisinin mevcut

olduğu, ekonomik yönden sıkı bir bağın bulunduğu anlaşıldığı, ayrıca davacı ile dava dışı şirket arasında daha önce imzalanmış olup ifa edilmediği için dava dışı şirketin borçlu hale geldiği, kefil olan davalı şirketin, borcun doğduğundan, borcun miktarından ve müteselsil kefil olduğundan haberdar olduğu, sözleşmeyi davalı müteselsil kefil adına imzalayan kişi ile dava dışı borçlu şirket adına imzalayan kişinin aynı olduğu hususları göz önüne alındığında; davalı'nin kefalet sözleşmesinin geçersizliğini ileri sürmesinin objektif iyi niyet kurallarıyla bağdaşmadığı ve hakkın kötüye kullanılması olarak kabulü gerektiği bu nedenle şekil eksikliğinin nazara alınamayacağının kabul edildiği, en son alınan ek raporda 13.12.2024 tarihi itibarıyla depo emrine esas alacağın 128.180.827,10 TL olduğu belirtildiği, ilk derece mahkemesinin ilk kararından önce yapılan yargılama sırasında, davacı vekilleri tarafından 23.12.2019 tarihinde e-imzalı olarak gönderilen dilekçede; "...23.12.2019 tarihli dilekçemizde arz ettiğimiz üzere, asıl borçlu hakkında görülen iflâs davasında Bursa 1. Asliye Ticaret Mahkemesi tarafından dosya borcu hesaplatılmış ve 30.09.2019 tarihi itibarıyla dosya borcu 17.657.363,62 TL olarak hesaplanarak depo emrine rağmen borcun ödenmemesi üzerine 27.11.2019 tarihinde asıl borçlunun iflâsına karar verilmiştir. Gerek asıl borçlu ... ve gerekse kefil Yatırım Holding A.Ş. hakkında aynı tarihte ve aynı tutar için -tahsilde tekerrür olmamak kaydıyla- takip başlatıldığı dikkate alınarak, söz konusu tutar (17.657.363,62 TL) üzerinden davalı ...Ş.'nin itirazının kaldırılmasına ve bu tutar (17.657.363,62 TL) üzerinden depo emri tesis edilmesine karar verilmesini arz ve talep ederiz. Bu bağlamda, bu tutarın hesaplandığı 30.09.2019 tarihinden depo kararının tesis edileceği tarihe kadar geçecek süre bakımından faiz talebimizin bulunmadığını arz ederiz" şeklinde beyanda bulunulduğu, yine aynı tarihte gönderilen e-imzalı dilekçede de aynı miktarda depo kararı verilmesi talep edildiği ve ekinde İstanbul 2. İcra Dairesi'nin 2017/13203 Esas sayılı dosyasına ait dosya hesabı belgesinin sunulduğu, davacı vekillerinin dilekçelerinde açıkça 17.657.363,62 TL üzerinden depo emri verilmesini talep ettikleri, ayrıca depo kararının tesis edileceği tarihe kadar geçecek süre için faiz taleplerinde bulunmadıklarını bildirdikleri ve bu beyanların HMK m. 26 gereğince göz önünde bulundurulması gerektiği, buna göre davacı vekillerinin taleplerini aşar şekilde depo emri verilemeyeceğinin kabul edildiği belirtilerek davacı vekillerinin 23.12.2019 tarihli dilekçeleri ve ekindeki dosya hesabı göz önüne alınarak, mahkemenin 30.01.2025 tarihli celsesinde 17.657.363,62 TL üzerinden depo emri verildiği, davalı tarafından süresi içerisinde depo emrinde belirtilen 17.657.363,62 TL mahkeme vizesine depo edildiğinden iflas davasının reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili ve davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile 11.10.2016 tarihinde Borç Kabul ve Teminat Sözleşmesinde, davalı yönünden kefalet limiti ve tarih el yazısı ile yazılmadığı için TBK'nın 583.maddesinde yer alan şekil şartına uygun değil ise de kefaletin verildiği tarihte davalı ...'ın %99,9 pay oranı ile dava dışı asıl borçlu ...'ın tek ortağı olduğu, şirketler arasında hakim şirket/bağlı şirket ilişkisi bulunduğu, her iki şirket yönünden sözleşmelerin aynı yetkili tarafından imzalandığı, her ne kadar finansal tabloların konsolide olması sebebiyle 6.000.000,00 USD avansa ilişkin detaylı inceleme yapılamamış ve davalı tarafça defterler ibraz edilmediği için incelenememiş ise de, Bağımsız Denetçi Raporlarında anılan tutarın yer aldığı, davalı şirket tarafından Kamuyu Aydınlatma Platformuna (KAP) yapılan özel durum açıklamalarında satış vaadi sözleşmesinin, asıl borçlunun temerrüt olgusunun, yapılan takiplerin bildirildiği de görülmekle, şirketler arasında menfaat birliği olduğunun anlaşıldığı, bu aşamadan sonra şekil şartı nedeniyle kefaletin geçerli olmadığının ileri sürülmesinin hakkın kötüye kullanılması niteliğinde olduğu kanaatine varıldığından, mahkemece itirazın kaldırılmasına karar verilmesinde bir isabetsizlik görülmediği, İİK'nın

160. maddesi uyarınca davacı tarafından iflas avansı yatırıldığı, mahkemece 12.10.2023 tarihli celsede itirazın kaldırılmasına karar verilerek, İİK'nın 158 ve İİK'nın 166. maddesi uyarınca 24.10.2023 tarihinde Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde, 22.10.2023 tarihinde ise Yeni Şafak Gazetesinde ilanlar yapıldığı, (üçüncü) kişinin, hem asıl borç için ipotek vermiş, hem de asıl borca müteselsil kefil olmuşsa, alacaklının o kişiye karşı, hem (asıl borçlu ile birlikte) ipotek veren üçüncü kişi sıfatı ile ipotegin paraya çevrilmesi yolu ile takip yapabileceği, hem de ipotek limiti dışında kalan alacak bölümü için müteselsil kefil sıfatı ile genel haciz yolu ile takip yapabileceği, bilirkişi raporunda paraya çevrilen ipotek ile henüz çevrilmeyen ipotegin USD karşılığı ile asıl borçlu tarafından ödenen bedelin USD karşılığı bulunarak hesaplanan bakiye borç bedelinin, davacı tarafından talep edilen bedelin altında olduğu tespit edilmekle, anılan tutarın depo hesabında dikkate alınmasında bir isabetsizlik bulunmadığı, depo kararının verildiği gün itibariyle takip konusu borç ve fer'ilerinin açıkça gösterilmesi, alacak tutarı yabancı para üzerinden olsa dahi depo kararının Türk Lirası olarak hesap edilmesi gerektiği, davacı vekillerinin talep dilekçeleri incelendiğinde, beyanlarında yargılamanın uzamaması ve usul ekonomisi gereği dilekçenin verildiği tarihi takip eden celse ile sınırlı bir beyan içermediği, aksine "...bu tutarın hesaplandığı 30.09.2019 tarihinden depo kararının tesis edileceği tarihe kadar geçecek süre bakımından faiz talebimizin bulunmadığını arz ederiz" denildiği, gerekçeli kararda da ifade edildiği üzere HMK'nın 26. maddesinde yer alan taleple bağılılık ilkesi uyarınca talep edilen tutar üzerinden depo kararı verilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmadığı kanaatine varıldığı, depo kararının ise davacı tarafca talep edilen miktarlara uygun olarak, Türk Lirası üzerinden, asıl alacak fer'ileri ayrı ayrı miktar olarak belirtilmek suretiyle düzenlendiği, davalı tarafından 7 günlük süre içerisinde yerine getirildiği anlaşılmakla, verilen kararda bir isabetsizlik görülmediği belirtilerek, başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

a. Mahkemenin şirketin alacağı "yabancı para alacağı" olmasına ve söz konusu alacağın güncel kurlara göre TL karşılığı çok daha yüksek olmasına rağmen, iflâs davasının mâhiyetine, yerleşmiş Yargıtay kararları ile bilirkişi raporlarına tamamen aykırı bir şekilde ve davacı şirketin mülkiyet hakkı başta olmak üzere temel haklarını ihlal ederek, daha önceki istinaf bozmasından önceki ilk yargılamada sunulan 23.12.2019 tarihli dilekçede yer alan TL hesaplama bahisle -6 yıl önceki hesaplamayı esas alarak- sadece 17.657.363,62 TL üzerinden depo emri düzenlediğini, bunun hatalı olduğunu,

b. Mahkemenin iflâs davasının mâhiyetine tamamen ters düşerek, davalı tarafın tehiri icra prosedürünü yerine getirmesine ve teminat göstermesine gerek bırakmayacak şekilde davalıyı koruduğunu, hüküm fıkrasının 7. bendinde, "Mahkememiz veznesine depo edilen 17.657.363,62 TL'nin ve faiz getirilerinin karar kesinleştikten sonra ve talep halinde davacıya ödenmesine," karar verdiğini, iflâs davası iflâs takibinin devamı niteliğinde bir dava olup, depo emri üzerine mahkeme veznesine konu tutarın karar verildikten sonra ancak kesinleşmenin beklenmesine gerek olmadan alacaklının talebi üzerine iflas takibinin yapıldığı icra müdürlüğüne gönderilmesi gerektiğini, bunun da yapılmadığını beyan etmektedir.

2. Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

a. Hakim şirket bağlı şirket ilişkisinin bulunduğu yönündeki tespitin yerinde olmadığını,

b. TBK m. 583 teki şekil şartına aykırılığın söz konusu olduğunu,

c. Dava dışı şirketin hesabına yapılan ödemelerden kefil sıfatıyla herhangi bir şekilde, doğrudan ve dolaylı menfaat elde etmesinin fiilen mümkün olmadığını ispatlanmadığını,

d. İlk derece mahkemesi ve bölge adliye mahkemesi gerekçeli kararlarının aksine, kap açıklamaları, müteselsil kefalette şekle aykırılığın ileri sürülmesinin hakkın kötüye kullanımı olarak yorumlanamayacağını,

e. Davaya dayanak 11.10.2016 tarihli sözleşmenin davacı ve asıl borçlu arasındaki Noterliğinin 30.04.2013 tarih, ... yevmiye numaralı "Düzenleme Şeklinde Satış Vaadi Sözleşmesi"ne ek bir sözleşme olup, geçerliliği TBK'nın 13. maddesi uyarınca asıl sözleşme ile aynı şekle tabi olduğundan ancak adi yazılı düzenlendiğinden geçerli olmadığını,

f. Asıl borçlu aleyhine verilen kesin hükmün kefilî bağlamayacağını, kefilî ifaya zorlayamayacağını, mahkemece anılan hususlardaki beyanları nazara alınmadan itirazın kaldırılmasının ve depo kararı verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu beyan etmektedir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, iflas yoluyla takipte borçlunun itirazının kaldırılması ve iflasına karar verilmesi istemine ilişkindir.

1. Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup, davalı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

2. Davacı vekilinin temyiz itirazlarının incelenmesine gelince;

İflas yolu ile takipte borçlunun ödeme emrine itirazı yerinde görülmemişse, borçluya takip konusu borcu ödemesi için İİK'nın 158. maddesine uygun olarak bir depo kararı çıkarılır. Depo kararında takip konusu borç ve fer'ilerinin, depo kararının verildiği gün itibarıyla, ne olduğu açıkça gösterilmeli ve 7 gün içinde depo edilmemesi halinde iflasa karar verileceği meşruhatı yer almalıdır. Ayrıca, İİK'nın 58/3. maddesinde öngörülen şekle uygun olarak yabancı para alacağının takip konusu yapılması mümkün ise de, depo emri yabancı para üzerinden çıkarılamaz. Zira, İİK'nın 158. maddesi uyarınca borçlu depo emri ile kendisinden istenen meblağın Türk Lirası tutarını bilmeli ve buna göre ödeme yapılmalıdır. Bu hesaplama yapılırken de karar tarihine en yakın tarih esas alınarak depo emri düzenlenmelidir.

Somut olayda, depo edilecek bedele ilişkin olarak, davacı vekilinin 23.12.2019 tarihli dilekçesi gerekçe gösterilerek 2019 tarihindeki dolar kuruna göre hesaplama yapılmış ise de az yukarıda açıklandığı üzere depo kararının karar tarihine en yakın tarihteki borç miktarı esas alınarak tespit edilmesi gerekir. İflas takibine konu borç dolar cinsinden olduğuna göre son karar tarihine en yakın tarihteki kur hesaplanarak depo emri düzenlenmesi ve tebliğ edilmesi gerekir. Depo edilecek tutarın 2019 tarihli kur esas alınarak hesaplanmaması gerekirken yazılı şekilde hesaplama yapılması yerinde olmamıştır.

Mahkemece yapılacak iş; davacının 23.12.2019 tarihli dilekçesinde belirttiği depo kararının tesis edileceği tarihe kadar geçecek süre bakımından faiz isteminde bulunmadığı hususu da dikkate alınarak yeniden karar tarihine en yakın dolar kuru üzerinden borcun hesaplanması suretiyle depo emri düzenlenmesi ve depo emrine uyulup uyulmaması sonucuna göre iflasa ilişkin olarak karar vermekten ibarettir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Davalı vekilinin yerinde görülmeyen temyiz sebeplerinin reddine,

2. Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabul  ile temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

3. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harçlarının istek hâlinde taraflara iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

11.02.2026 tarihinde oy birliğıyle karar verildi.